

en betydelig Forøgelse af Hartkorn ved den nye Matricul, saa vilde denne Forandring efter den lovbestemte Beregning for dem blive endeel byrdefuld, og, da i Stændernes første Sæssion de privilegerede Hartkornseiere især vare den intelligente og den meest oplyste Deel af Forsamlingen, mellem hvem altsaa Discussjonen om denne Sag nærmest førtes, saa kom man til en kunstig Beregning, som dog ikke engang vilde slaae til, hvad man efterstræbte, men man tilsviæde, at, skjøndt det ikke aldeles vilde slaae til, saa vilde man dog foreslaae, at Fordelingen mellem Skatterne efter den gamle og nye Matricul blev den samme for det privilegerede og uprivilegerede Hartkorn. Den kongelige Commissarius erklærede dertil, at denne Beregning var meget tvivlsom, men den havde den Fordeel, at den gjorde den mindste Forandring i det Bestaaende. I næste Sæssion i 1838 forelagde Regjeringen altsaa et Udkast til en Anordning, hvorved den nye Matricul skulde indføres. I Motiverne til denne Anordning udtalte Regjeringen, at efter Forordningen af 1802 skulde ganske rigtigt kun 1 Rbd. beregnes pr. Ld. af det gamle Hartkorn og 5 Rbd. pr. Lønde af det nye; man kunde iøvrigt, hed det, opstille en anden Beregning, som maaskee mere havde Manden af Anordningen af 1802 for sig, hvorefter det endnu vilde blive 77 s. mere, som kom til at lægges paa hver Lønde af det gamle Hartkorn, hvorimod det Dyrige maatte lægges paa det nye, og, efterat have anført dette, hedder det i disse Motiver: „at der iøvrigt selv paa den Maade vilde opstaae den Forstjæl mellem privilegeret og uprivilegeret Jord, at, medens for hin Jord største Delen af Landskatten vilde blive at udrede efter den nye Matricul og den mindste Deel efter den gamle, for denne Jord største Delen af bemeldte Skat vilde blive at udrede efter den gamle Matricul, og kun den mindste Deel efter den nye, er en ligefrem Følge af Prin-

cipet af Forordningen af 1ste Octbr. 1802“. Der siges senere, at, da Stænderne havde foreslaaet en anden Beregningsmaade, som havde mere Billighed for sig, saa var Regjeringen gaaet ind paa denne Beregning. En Deputeret i den jydskke Forsamling, hvor denne Sag blev først forelagt, og som var mellem dem, der havde mere Hartkorn efter den gamle, end han fik efter den nye Matricul, stillede det Ændringsforslag, at Fordelingen mellem den gamle og nye Matricul skulde foretages efter Forordningen af 1802, og da erklærede Comitæens Ordfører og den kongelige Commissarius, at de ikke kunde nægte, at det var det rigtigste, „men“, sagde Referenten, „Regjeringens Motiver have dog overbevist os om, at vi maae følge Udkastet, hvorimod Commissarius yttrede, at det var Stændernes Indstilling, der havde bragt Regjeringen til Udkastets Forslag, som forresten ogsaa havde Billighed for sig.“ Man seer altsaa her, at for den Beslutning, som blev tagen til en forandret Fordeling af Skatterne, paaberaabte Comitæen i Sylland sig Regjeringens Motiver, og Regjeringen paaberaabte sig Stændernes Petitioner. Nu er det aldeles vist, at de omtrent 170 Ciere af privilegeret Hartkorn, som ved den nye Matricul fik mindre Hartkorn, end de havde efter den gamle, tabte ved den forandrede Fordeling af Skatten 4 Rbd. aarligt for enhver Lønde Hartkorn, de fik mindre ved den nye Matricul.

Rettelser.

Nr. 205	Sp. 3267	sibste Linie	„følges“ læs: „følger“.
—	—	3268 l. 1 f. o.	„noie“ læs: „noie“
—	206	— 3275 l. 7 f. n.	„ved“ læs: „med“
—	214	— 3415 l. 13 f. o.	„ansæe“ læs: „vænte“